A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. április 13.* [i]

„Közszolgálat – Tisztviselők – Ideiglenes alkalmazottak – Szerződéses alkalmazottak – Díjazás – Az EKSZ harmadik országba beosztott személyi állománya – A tisztviselők személyzeti szabályzata X. mellékletének 10. cikke – Az életkörülmények után nyújtott támogatás éves felülvizsgálata – Az Etiópiában fizetett, életkörülmények után nyújtott támogatást 30%-ról 25%-ra csökkentő határozat – A személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikke általános végrehajtási rendelkezéseinek elfogadása – Felelősség – Nem vagyoni kár”

A T-119/17. sz. ügyben,

Ruben Alba Aguilera, az Európai Külügyi Szolgálat tisztviselője (lakóhelye: Addis-Abeba [Etiópia]) és az EKSZ mellékletben megnevezett többi tisztviselője [1] (képviselik őket: S. Orlandi és T. Martin ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ)** (képviselik: S. Marquardt és R. Spac, meghatalmazotti minőségben, segítőik: M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislaire és S. Moya Izquierdo ügyvédek)

alperes ellen

egyrészt az EKSZ 2016. április 19-i, az Európai Unió Etiópiába beosztott személyi állományának fizetett, életkörülmények után nyújtott támogatás 2016. január 1-jétől történő csökkentéséről szóló határozatának megsemmisítése, másrészt a felpereseket állítólagosan ért nem vagyoni kár megtérítése iránt az EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, I. Labucka és I. Ulloa Rubio (előadó) bírák,

hivatalvezető: M. Marescaux tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. december 12-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

1 A többi felperes felsorolását csak a feleknek kézbesített változat melléklete tartalmazza.

Ítéletet

Jogi háttér

1 Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata az 1b. cikkében többek között kimondja, hogy „[a]mennyiben e személyzeti szabályzat másként nem rendelkezik, a következő intézményeket e személyzeti szabályzat alkalmazásában az Unió intézményeinek kell tekinteni: az Európai Külügyi Szolgálat”.

2 A személyzeti szabályzat 10. cikke értelmében:

„Egy, az Unió intézményeinek képviselőiből, és azok személyzeti bizottságainak azonos számú képviselőjéből álló személyzeti szabályzati bizottság jön létre. A személyzeti szabályzati bizottság tagjainak kinevezésére irányuló eljárást az intézmények közös megegyezéssel határozzák meg.”

3 A személyzeti szabályzat 110. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A személyzeti szabályzat végrehajtására szolgáló általános rendelkezéseket az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai fogadják el a személyzeti bizottsággal és a személyzeti szabályzati bizottsággal történő konzultációt követően.”

4 A személyzeti szabályzat X. melléklete az 1. cikke értelmében meghatározza az Európai Unió harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselőire vonatkozó különleges és kivételes rendelkezéseket.

5 A személyzeti szabályzat X. mellékletének 1. cikke a következőképpen fogalmaz:

„[A X.] melléklet meghatározza az Európai Unió harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselőire vonatkozó különleges és kivételes rendelkezéseket.

[…]

Az általános végrehajtási rendelkezéseket a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban kell elfogadni.”

6 A személyzeti szabályzat X. mellékletének 8. cikke kimondja:

„Kivételes esetekben a kinevezésre jogosult hatóság különleges, indokolással ellátott határozatával a tisztviselőnek az alkalmazás helyén fennálló különlegesen nehéz életkörülményekre való tekintettel pótszabadság biztosítható. Minden ilyen hely esetén a kinevezésre jogosult hatóság meghatározza azt az egy vagy több várost, ahol az ilyen szabadság igénybe vehető.”

7 A személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikkének (1) bekezdése pontosítja:

„(1) Életkörülmények után nyújtott támogatást kell meghatározni a tisztviselő alkalmazási helyének megfelelően egy adott referenciaösszeg százalékos arányában. E referenciaösszeg tartalmazza a teljes alapilletményt, a külföldi munkavégzési támogatást, a háztartási támogatást és az eltartott gyermek után nyújtott támogatást, csökkentve a személyzeti szabályzatban vagy az annak végrehajtására hozott rendeletekben említett kötelező levonásokkal.

[…]

Olyan esetekben, amikor a tisztviselő több megbízatást is teljesített olyan szolgálati helyen, ahol a körülmények a szokásos feltételekhez képest nehezek vagy nagyon nehezek, a kinevezésre jogosult hatóság határozhat úgy, hogy az életkörülmények után nyújtott támogatáson felül kiegészítő támogatást biztosít. Ez a kiegészítő támogatás nem haladhatja meg a […] referenciaösszeg 5%-át.”

8 Az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) igazgatási főigazgatója a 2014. december 3-i határozatával elfogadta az életkörülmények után nyújtott támogatások meghatározásának és a pótszabadságok kiadásának módszereiről szóló iránymutatást (a továbbiakban: 2014. december 3-i iránymutatás). E határozat elfogadására az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által 2013. december 17-én hozott, a személyzeti szabályzat X. mellékletének 10. cikkében foglalt, életkörülmények után nyújtott támogatásról és többlettámogatásról szóló határozat (a továbbiakban: 2013. december 17-i határozat) alapján került sor, és 2015. január 1-jén lépett hatályba.

A jogvita alapját képező tényállás

9 A felperesek, Ruben Alba Aguilera és a mellékletben megnevezett többi személy, az Európai Unió etiópiai küldöttségéhez beosztott tisztviselők, illetve alkalmazottak.

10 2016. április 19-én az EKSZ költségvetési és igazgatási főigazgatója a személyzeti szabályzat X. mellékletének 10. cikke alapján határozatot fogadott el a harmadik országokban szolgálatot teljesítő alkalmazottaknak fizetett, életkörülmények után nyújtott támogatás összegének felülvizsgálatáról (a továbbiakban: megtámadott határozat). Ebben a határozatban az etiópiai küldöttségre beosztott uniós személyi állományra alkalmazandó életkörülmények után nyújtott támogatás mértékét a referenciaösszeg 30%-áról annak 25%-ára csökkentették. Továbbá az EKSZ költségvetési és igazgatási főigazgatójának ugyanazon a napon elfogadott, a harmadik országba beosztott tisztviselők ideiglenes alkalmazottak és szerződéses alkalmazottak számára biztosított pótszabadságról szóló határozatából kitűnik, hogy csupán akkor részesülhetnek pótszabadságban, ha a szolgálati helyen az életkörülmények nehezek vagy nagyon nehezek. Mivel csökkentették az etiópiai küldöttségre beosztott uniós személyi állományra alkalmazandó életkörülmények után nyújtott támogatás mértékét, a felperesek elvesztették a pótszabadság kedvezményét is.

11 2016. július 13-a és 18-a között a felperesek mindegyike panaszt nyújtott be a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján a kinevezésre jogosult hatósághoz, illetve a munkaszerződés megkötésére jogosult hatósághoz a megtámadott határozattal szemben.

12 2016. november 9-én a kinevezésre jogosult hatóság és a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság ezeket a panaszokat elutasította.

Az eljárás és a felek kérelmei

13 A Törvényszék Hivatalához 2017. február 20-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

14 Az EKSZ 2017. május 15-én benyújtotta ellenkérelmét a Törvényszék Hivatalához.

15 A Törvényszék hivatalához 2017. szeptember 4-én benyújtott levélben a felperesek képviselői tájékoztatták a Törvényszéket, hogy Tanja Haller elállt a keresetétől.

16 2017. szeptember 25-i végzésével a Törvényszék ötödik tanácsának elnöke elrendelte T. Haller nevének a felperesek listájáról való törlését.

17 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az 2016. január 1-jétől 30%-ról 25%-ra csökkenti az Etiópiába beosztott személyi állománynak járó, az életkörülmények után nyújtott támogatás összegét;

– kötelezze az EKSZ-t arra, hogy a felpereseket ért nem vagyoni kár címén fizessen meg a felpereseknek a Törvényszék által *ex aequo et bono* meghatározott átalányösszeget;

– az EKSZ-t kötelezze a költségek viselésére.

18 Az EKSZ azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A megsemmisítés iránti kérelmekről

19 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a megtámadott határozatot jogellenes volta miatt meg kell semmisíteni.

20 A felperesek három jogalapot hoznak fel azon állításuk alátámasztására, amely szerint a megtámadott határozat jogellenes. Az első jogalap az általános végrehajtási rendelkezések elfogadására vonatkozó kötelezettség megsértésére, a második a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikkének megsértésére, a harmadik pedig nyilvánvaló értékelési hiba elkövetésére vonatkozik.

21 Első jogalapjuk alátámasztására a felperesek azt állítják, hogy az EKSZ a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik albekezdése alapján és a személyzeti szabályzat 110. cikkének megfelelően köteles volt elfogadni a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikkének általános végrehajtási rendelkezéseit.

22 E tekintetben a felperesek azzal érvelnek, hogy az általános végrehajtási rendelkezéseknek a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikkének végrehajtása előtti elfogadására vonatkozó kötelezettség a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítéletből ered (T-792/14 P, EU:T:2016:156), és hogy az EKSZ még mindig nem fogadott el ilyen általános végrehajtási rendelkezéseket, és nem is tett lépéseket ennek érdekében.

23 Továbbá a felperesek azt állítják, hogy az a tény, hogy az EKSZ belső iránymutatásokban, mint amilyen a 2013. december 17-i határozat és a 2014. december 3-i határozat, olyan szempontokat határozott meg, amelyek a harmadik országban szolgálatot teljesítő alkalmazottakra vonatkozó életkörülmények után nyújtott támogatás felülvizsgálata során az értékelését segíti, irreleváns amiatt, hogy e szempontokat nem általános végrehajtási rendelkezésekbe foglalták.

24 Végül a felperesek szerint az EKSZ nem hivatkozhat arra, hogy a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítéletet (T-792/14 P, EU:T:2016:156) csupán 2016. március 17-án hirdették ki, vagyis kevéssel több, mint egy hónappal a megtámadott határozat elfogadása előtt, mivel egyrészt a személyzeti szabályzat X. melléklete általános végrehajtási rendelkezéseinek elfogadására vonatkozó kötelezettséget már a 2014. szeptember 25-i Osorio és társai kontra EKSZ ítélet (F-101/13,

EU:F:2014:223) kimondta, másrészt a személyzeti szabályzat X. melléklete általános végrehajtási rendelkezéseinek elfogadására vonatkozó kötelezettség szerepel az említett melléklet 1. cikkének harmadik albekezdésében.

25 Az EKSZ nem kérdőjelezi meg, hogy a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítéletből (T-792/14 P, EU:T:2016:156) következően köteles volt a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikkének általános végrehajtási rendelkezései elfogadására, mivel az említett melléklet 1. cikkének harmadik albekezdése az életkörülmények után nyújtott támogatást szabályozó rendelkezésekre is vonatkozik.

26 Mindazonáltal az EKSZ azzal érvel, hogy a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet (T-792/14 P, EU:T:2016:156) elfogadásához vezető körülmények lényegesen eltértek a jelen ügy körülményeitől. Az EKSZ ezzel kapcsolatban azt állítja, hogy a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet (T-792/14 P, EU:T:2016:156) alapjául szolgáló ügyben az Unió mauritiusi küldöttségére beosztott tisztviselőkre vagy alkalmazottakra alkalmazandó életkörülmények után nyújtott támogatás megszüntetéséhez vezető határozat meghozatala előtt a rendelkezésére álló egyetlen jogalap a személyzeti szabályzat X. mellékletének 10. cikke volt. Ezzel szemben a jelen ügyben két keretintézkedés, a 2013. december 17-i határozat és a 2014. december 3-i határozat elfogadására került sor a megtámadott határozat meghozatala előtt, amely határozatok célja az EKSZ számára annak lehetővé tétele volt, hogy elvégezze az életkörülmények után nyújtott támogatás éves felülvizsgálatát, ahogyan azt a személyzeti szabályzat X. mellékletének 10. cikke előírja.

27 Így az EKSZ szerint a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik albekezdésében előírt követelményeknek megfelelően elfogadott 2013. december 17-i határozat és 2014. december 3-i határozat alkotja a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikkének általános végrehajtási rendelkezéseit, vagy legalábbis azzal azonosnak lehet tekinteni, méghozzá a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítéletben (T-792/14 P, EU:T:2016:156) meghatározott szempontokkal összhangban.

28 Először is az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a személyzeti szabályzat 110. cikke értelmében vett általános végrehajtási rendelkezések kifejezetten a személyzeti szabályzat egyes különös rendelkezéseiben kifejezetten meghatározott általános végrehajtási rendelkezésekre vonatkoznak. Kifejezett kikötés hiányában a személyzeti szabályzat 110. cikke szerinti formai feltételeknek megfelelő általános végrehajtási rendelkezések elfogadásának kötelezettsége csupán kivételesen, vagyis akkor ismerhető el, amikor a személyzeti szabályzat rendelkezései olyannyira nem egyértelműek és pontosak, hogy alkalmatlanok az önkényességet kizáró alkalmazásra (lásd ebben az értelemben: 1997. július 9-i Echauz Brigaldi és társai kontra Bizottság ítélet, T-156/95, EU:T:1997:102, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Következésképpen az általános végrehajtási rendelkezések elfogadása két esetben kötelező: amikor a jogalkotó azt kifejezetten előírja, vagy amikor az magából az alkalmazandó rendelkezésből következik.

30 A jelen ügyben, noha a személyzeti szabályzat X. mellékletének 10. cikke, amely a megtámadott határozat alapját képezi, semmiféle kifejezett kikötést nem tartalmaz általános végrehajtási rendelkezések elfogadása tekintetében, a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik albekezdése, amely e mellékletnek a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselőkre vonatkozó különleges és kivételes rendelkezések „Általános rendelkezéseiről” szóló első fejezetében szerepel, kifejezetten előír ilyen kötelezettséget.

31 E tekintetben a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikke harmadik albekezdésének rendelkezései általános hatállyal bírnak, és az e cikkben előírt általános végrehajtási rendelkezések a személyzeti szabályzat X. mellékletének egészére vonatkoznak, beleértve a személyzeti szabályzat X. mellékletének 10. cikkében előírt életkörülmények után nyújtott támogatást szabályozó rendelkezéseket.

Következésképpen az e rendelkezéseket végrehajtó uniós intézmény az említett melléklet 1. cikkének harmadik albekezdése értelmében köteles elfogadni a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikkének általános végrehajtási rendelkezéseit.

32 A személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik albekezdéséből eredő azon kötelezettséget, hogy a harmadik országban szolgálatot teljesítő alkalmazottakra vonatkozó életkörülmények után nyújtott támogatás összegének felülvizsgálatáról szóló határozat meghozatalát megelőzően általános végrehajtási rendelkezéseket kell elfogadni, az magyarázza, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 10. cikke széles mérlegelési mozgásteret biztosít a kinevezésre jogosult hatóság számára a harmadik országban uralkodó életkörülmények meghatározása tekintetében. Ezért az említett kötelezettség előírásával a jogalkotó célja az volt, hogy azon szempontokat, amelyek alapján e körülmények meghatározására sor kerül, a személyzeti szabályzat 110. cikkének (1) bekezdésében előírt elfogadási eljárás szerint határozzák meg, amely eljárás lehetővé teszi a kinevezésre jogosult hatóság számára a releváns paramétereknek a személyzeti bizottsággal való konzultáció és a személyzeti szabályzati bizottság véleményének beszerzése révén történő megismerését. Másrészt a jogalkotó – annak elkerülése érdekében, hogy e szempontok megválasztását az adminisztráció által esetleg várt eredmény befolyásolja – azt kívánta, hogy e szempontokat elvont módon, és minden olyan eljárástól függetlenül állapítsák meg, amely a harmadik országban szolgálatot teljesítő alkalmazottakra vonatkozó életkörülmények után nyújtott támogatás összegének valamely speciális esetben történő felülvizsgálatára vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 32. pont).

33 Ilyen körülmények között a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik albekezdését nem lehet úgy tekinteni, mint amely egy olyan, egyszerű formai feltételt ír elő, amelynek a megtámadott határozathoz hasonló, a harmadik országban szolgálatot teljesítő alkalmazottakra vonatkozó életkörülmények után nyújtott támogatás összegének felülvizsgálatáról szóló határozatnak meg kell felelnie. E rendelkezés valójában azt mondja ki, hogy az általános végrehajtási rendelkezéseknek a személyzeti szabályzat 110. cikkének (1) bekezdésében írt eljárást követve történő előzetes megalkotása az ilyen, a megtámadott határozathoz hasonló határozat jogszerű elfogadásának elengedhetetlenül teljesítendő feltétele (lásd ebben az értelemben: 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 33. pont).

34 Márpedig elsősorban meg kell állapítani, hogy az EKSZ – a személyi állományával szemben a személyzeti szabályzat értelmében intézményként eljárva – még mindig nem fogadott el a személyzeti szabályzat 110. cikkének megfelelően általános végrehajtási rendelkezéseket a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikkének végrehajtása érdekében.

35 A jelen ügyben először is a 2013. december 17-i határozat és 2014. december 3-i határozat nem tekinthető a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik albekezdése értelmében vett általános végrehajtási rendelkezésnek. Ugyanis ez e határozatokhoz hasonló egyszerű belső iránymutatások elfogadásához az intézmények nem kötelesek tiszteletben tartani a személyzeti szabályzat 110. cikkében rögzített feltételeket, többek között nem kötelesek beszerezni a személyzeti szabályzati bizottság véleményét és konzultálni a szöveggel érintett intézmény személyzeti bizottságával. Ezzel szemben a személyzeti szabályzat 110. cikke előírja, hogy az általános végrehajtási rendelkezéseket nem lehet elfogadni azon kettős feltétel teljesítése nélkül, hogy konzultálnak az intézmény személyzeti bizottságával és be kell szerezni a személyzeti szabályzati bizottság véleményét.

36 Továbbá a tárgyaláson az EKSZ felhozta azon érvet, amely szerint a 2013. december 17-i határozat és 2014. december 3-i határozat nem igényelte a személyzeti szabályzati bizottság véleményét ahhoz, hogy általános végrehajtási rendelkezésnek minősüljön, mivel e határozatok arra voltak hivatottak, hogy csupán az Unió harmadik országban szolgálatot teljesítő személyi állományára alkalmazzák őket. Márpedig az EKSZ szerint mivel a harmadik országban szolgálatot teljesítő személyi állomány az EKSZ vagy a Bizottság tisztviselőiből áll, csupán az EKSZ személyzeti bizottságával és a Bizottság személyzeti bizottságával való konzultációra volt szükség.

37 E tekintetben rá kell mutatni, hogy ezen értelmezés nem helytálló, mivel az uniós jogalkotó a személyzeti szabályzat 110. cikkében kifejezetten egy olyan kógens rendelkezést írt elő, amely különbséget tesz a kinevezésre jogosult hatóságnak vagy a szerződéskötésre jogosult hatóságnak az érintett intézmény személyzeti bizottságával való konzultációra vonatkozó kötelezettsége és a személyzeti szabályzati bizottság – mint olyan szerv, amelyben egyenlő számban vesznek részt az adminisztráció képviselői és az összes intézmény személyi állományának képviselői – véleményének beszerzésére vonatkozó kötelezettsége között. A személyzeti szabályzat 110. cikke ugyanis hatáskört biztosít a személyzeti szabályzati bizottságnak, hogy minden általános végrehajtási rendelkezésről véleményt nyilvánítson, ami szükségszerűen magában foglalja, hogy az említett vélemény befolyásolhatja a kinevezésre jogosult hatóság vagy a szerződéskötésre jogosult hatóság határozatát. Annak feltételezése, hogy a 2013. december 17-i határozat és 2014. december 3-i határozat szükségszerűen ugyanolyan tartalommal bírtak volna, ha azokat a személyzeti szabályzati bizottság véleményét követően fogadták volna el, lényegétől fosztja meg az említett bizottság véleményének kikérésére vonatkozó kötelezettséget, amely bizottságnak tudnia lehetőséggel kel rendelkeznie arra, hogy kitérjen mindazon szempontokra, amelyek az adminisztrációt az életkörülmények után nyújtott támogatás összegének felülvizsgálatakor széles mérlegelési jogkörének gyakorlása során vezérlik. A személyzeti szabályzati bizottság véleményére tehát annak biztosítása érdekében van szükség, hogy a különböző intézményeknek a személyzeti szabályzatot végrehajtó intézkedései koherensek legyenek és tiszteletben tartsák a személyzeti szabályzat egységének elvét.

38 Végül meg kell állapítani, hogy a személyzeti szabályzati bizottsághoz hasonló külső és intézményközi szerv véleményére szükség van annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országban uralkodó életkörülmények meghatározására szolgáló szempontokat elvont módon, és minden olyan eljárástól függetlenül állapítsák meg, amely az életkörülmények után nyújtott támogatás összegének felülvizsgálatára vonatkozik, annak elkerülése érdekében, hogy e szempontok megválasztását az adminisztráció által esetleg várt eredmény befolyásolja. Annál is inkább fontos ez, mivel a 2014. december 3-i határozat 3. cikkében szereplő egyes szempontok, mint amilyen az „általános szakpolitikai célkitűzések”, a „felvételi nehézségek” vagy a „becsült költségvetési hatás”, amelyeket az életkörülmények után nyújtott támogatás meghatározásának utolsó szakaszában lehet figyelembe venni, olyan szempontok, amelyek nem kizárólag az EKSZ-t, hanem az összes intézményt érintik.

39 Ennélfogva, tekintettel az EKSZ-nek a személyzeti szabályzat 110. cikke végrehajtási rendelkezéseinek elfogadására vonatkozó kötelezettségére, az a tény, hogy a kinevezésre jogosult hatóságok vagy a szerződéskötésre jogosult hatóság a 2013. december 17-i határozatban és 2014. december 3-i határozatban rögzítettek olyan szempontokat, amelyek alkalmasak arra, hogy a harmadik országban szolgálatot teljesítő alkalmazottakra vonatkozó életkörülmények után nyújtott támogatás felülvizsgálata során az EKSZ értékelését segítsék, irreleváns, mivel az említett határozatok nem minősülnek a személyzeti szabályzat 110. cikke értelmében vett általános végrehajtási rendelkezéseknek, ugyanis azokat nem az e cikkben előírt eljárás szerint fogadták el.

40 Másodsorban az EKSZ azon érvével kapcsolatban, amely szerint a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítéletet (T-792/14 P, EU:T:2016:156) csupán egy hónappal a megtámadott határozat elfogadása előtt hirdették ki, rá kell mutatni, hogy az általános végrehajtási rendelkezések elfogadásának kötelezettségét a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik albekezdése írja elő. Egyébként a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet (T-792/14 P, EU:T:2016:156) 33. pontjában a Törvényszék olyan értelmezést adott a személyzeti szabályzat 110. cikkének (1) bekezdésében és a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik albekezdésében előírt szabályoknak, amely szükség esetén tisztázza és pontosítja e szabályok jelentését és terjedelmét, többek között ahogyan azokat hatálybalépésük pillanatától kezdve érteni és alkalmazni kell vagy kellett volna (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i Bizottság kontra Q ítélet, T-80/09 P, EU:T:2011:347, 164. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 Emellett az EKSZ nem hozott fel semmilyen olyan rendkívüli tényt, amely akadályát képezte volna annak, hogy a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítéletből (T-792/14 P, EU:T:2016:156) minden következményt levonjon a megtámadott határozat elfogadása előtt, adott esetben elhalasztva e határozat meghozatalát.

42 Ilyen körülmények között semmi sem igazolhatja, hogy az EKSZ miért késlekedett azzal, hogy eleget tegyen a személyzeti szabályzat X. mellékletének egészére vonatkozó általános végrehajtási rendelkezések elfogadására vonatkozó kötelezettségének.

43 A fenti megfontolásokból az következik, hogy az EKSZ megszegte a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikke általános végrehajtási rendelkezéseinek elfogadására vonatkozó kötelezettségét.

44 Következésképpen anélkül, hogy szükség volna megvizsgálni a felperesek más jogalapjait, a megtámadott határozatot az Unió Etiópiába beosztott személyi állományának fizetett, életkörülmények után nyújtott támogatás 2016. január 1-jétől történő csökkentéséről szóló részében meg kell semmisíteni.

A kártérítés iránti kérelmekről

45 A felperesek azt állítják, hogy nem vagyoni káruk keletkezett az általános végrehajtási rendelkezések elfogadásának kötelezettségéről szóló, 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet (T-792/14 P, EU:T:2016:156) EKSZ általi végrehajtásának elmaradása miatt. Ezzel kapcsolatban azt kérik, hogy a Törvényszék kötelezze az EKSZ-t az őket ért nem vagyoni kár címén a Törvényszék által *ex aequo et bono* meghatározott átalányösszeg felpereseknek való megfizetésére.

46 Az EKSZ a kártérítési kérelem elutasítását kéri.

47 E tekintetben egyrészt a megsemmisítést kimondó ítélet *erga omnes* hatályával kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a megsemmisítést kimondó ítélet végrehajtásának elmaradása sérti azt a bizalmat, amellyel a jogalanyoknak a – különösen az uniós bíróságok határozatainak tiszteletben tartásán alapuló – uniós bírósági rendszer tekintetében kell rendelkezniük, és önmagában, bármilyen esetlegesen általa okozott vagyoni kártól függetlenül, nem vagyoni kárt okoz azon félnek, akinek javára az ítélet szól (2000. december 12-i Hautem kontra EBB ítélet, T-11/00, EU:T:2000:295, 51. pont; 2008. október 15-i Camar kontra Bizottság ítélet, T-457/04 és T-223/05, nem tették közzé, EU:T:2008:439, 60. pont).

48 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlat azt is kimondja, hogy noha egy uniós bíróság megsemmisítést kimondó ítéletének feltétlen kötelező ereje a rendelkező résznek és a rendelkező rész alátámasztásához szükséges indokolásnak is sajátja, ez nem vonhatja maga után valamely, az uniós bíróság elé nem utalt, ugyanazon jogellenességgel érintett aktus megsemmisítését. Ugyanis az uniós bíróság által megállapított jogellenesség okaira rámutató indokolás figyelembevételének célja csupán a rendelkező részben kimondottak pontos értelmének meghatározása. A megsemmisítést kimondó ítélet indokolásának kötelező ereje nem alkalmazandó olyan személyekre, akik nem vettek részt az eljárásban, és akikre nézve ennélfogva az ítélet nem mondhatott ki semmit. E körülmények között, jóllehet az EUMSZ 266. cikk (1) bekezdése előírja az érintett intézmény számára annak elkerülését, hogy a megsemmisített aktus felváltására szánt bármely aktust ugyanolyan szabálytalanságok érintsék, mint amelyekre a megsemmisítést kimondó ítélet rámutatott, e rendelkezés nem tartalmazza azt, hogy az érintettek kérelmére az intézménynek felül kell vizsgálnia olyan, a felperestől eltérő címzettekhez intézett azonos vagy hasonló határozatokat, amelyeket állítólagosan ugyanazon szabálytalanság érint (lásd: 1999. szeptember 14-i Bizottság kontra AssiDomän Kraft Products és társai ítélet, C-310/97 P, EU:C:1999:407, 54–56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A jelen ügyben a felperesek nem vettek részt félként a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet (T-792/14 P, EU:T:2016:156) alapjául szolgáló ügyben. Következésképpen nem hivatkozhatnak a fenti 47. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra az említett ítélet végrehajtásának hiányához fűződő nem vagyoni kár fennállására.

50 Másrészt a feleknek a megsemmisített aktus jogellenességével összefüggő nem vagyoni kárát illetően az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék általi megsemmisítés önmagában megfelelő, és főszabály szerint elégséges jóvátételt jelent mindazon nem vagyoni kár tekintetében, amely a felperest érhette (lásd: 2015. szeptember 18-i Wahlström kontra Frontex ítélet, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Ennélfogva a felperesek kártérítési kérelmét el kell utasítani.

A költségekről

52 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EKSZ a kérelmei alapvető része tekintetében pervesztes lett, a felperesek kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) 2016. április 19-i, az Európai Unió Etiópiába beosztott személyi állományának fizetett, életkörülmények után nyújtott támogatás mértékének 2016. január 1-jétől a referenciaösszeg 30%-áról annak 25%-ára történő csökkentéséről szóló határozatát.

2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Törvényszék az EKSZ-t kötelezi a költségek viselésére.

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. április 13-i nyilvános ülésen.

E. Coulon elnök
hivatalvezető

i — A jelen szöveg 37. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.